

© Cutting Edge | 16/11/2004
'Almost dark' in kultureel centrum
'Vooruit' – Gent

Tom De Vreese

"Dat winteruur werkt op mijn heupen", moet Hans Van den Broeck gedacht hebben. "Nog maar goed wakker of 't is al weer donker. Precies alsof ik elke dag herbeleef." Het ging er niet exact zo aan toe, maar dat ons leven een herhaling is van reeds gestelde daden houdt een choreograaf wel bezig. Hoe gênant of vervelend het ook moge zijn, mensen zijn gewoontedieren en vertonen de bizarre eigenschap tot repetitie. We bevinden ons in wat lijkt op een gevangenis. Kastjes sluiten de rechterzijde af, vergezeld van een lange bank, een lavabo met spiegel en een enkele douche. In het midden staan een tafel en enkele stoelen en op de grond ligt zowaar een hoopje mensen. Ze kruipen dichterbij, bewegen zich naar ons toe en krabbelen op de stoelen, waar ze - naar wij vermoeden - vandaan kwamen. Terwijl er allerlei zaken gefluisterd worden, vliegt alles plots in het rond en zet men een partijtje ademhalingsoefeningen aan. Het lijkt wel een concentratiekamp voor Grotowski-adepten met astmastoornissen. They're coming to take me away, ho-ho, hee-hee, ha-haaa. Veel toepasselijkere muziek kan je hierbij niet vinden. Onze vier mannen en twee vrouwen gedragen zich als in een mentaal gesticht: verward, collectief, met lachbuien doorspekt, maar vooral in de duisternis van handelen en denken. Niets vernietigender dan liefde, tranen zijn wapens, kussen aanvallen. Het is gevaarlijk hoor, om dezer dagen nog gewoon te 'leven', zo met gevoelens en al. Mensen krijgen macht over je, gaan die macht misbruiken en jij bent dan in hun ogen niks anders dan een naakte hond, overgeleverd aan hoongelach en scherpe observaties. Dat is de prijs die we betalen, dat is waarom wij zessen hier samenzijn. Als een vorm van rehabilitatie, een obscene schulddeging waar we in confrontatie met de ander en onszelf treden, op zoek naar een antwoord dat niet zomaar uit de lucht komt vallen. Wij hebben er ook geen antwoord voor, maar aanschouwden wel een doordachte optie. Van den Broeck bouwt op, maar loopt af en toe eventjes verloren. In het eerste stuk kon dit werk van de ex-Les ballets C. de la B. choreograaf ons ten zeerste bekoren. Maar in het tweede deel hollen de feiten, net zoals de mensen, achter zichzelf aan. Desondanks deze haperingen overweegt toch het gevoel dat er met veel inhoud op zoek is gegaan naar die onderverkende donkere zijde, die nog veel perspectieven biedt. Versmelten en afstoten zijn immers geen principes die enkel het daglicht duldt. Zoals wel vaker wordt het pas interessant wanneer je iets overschouwt in het halfduister, en dat is hier goed gelukt.

- [Reageer op het Cutting Forum](#)
- [Frans Brood: officiële site](#)
- [Vooruit: officiële site](#)
- **Titel:** "Almost dark"
- **Regie:** Hans Van den Broeck
- **Cast:** Carole Bonneau, Palle Dyrval, Harold Henning, Gustavo Miranda, Maria Ohman, Hans Van den Broeck
- **Muziek:** Nic Roseeuw
- **Productie:** Compagnie S.O.I.T.
- **Coproductie:** Théâtre de la Ville (Parijs), La Rose des Vents (Villeneuve d'Ascq)